

Měla by Česká republika přijmout euro?

Touto otázkou, jež dennodenně slýcháme v médiích od celé řady politiků, ekonomů a dalších významných osob zapojených do veřejného dění, si jistě položil již každý z nás. Za největší problém při rozhodování se o této otázce shledávám fakt, že je celá věc ohledně přijetí eura opředená tolika mýty, že ani člověk s ekonomickým vzděláním se nemůže zcela ubránit jejich působení. Dovolte mi z mého osobního pohledu zmínit některé aspekty přijetí eura v České republice.

Zprv je nutné neustále brát v potaz, že Česká republika je právoplatným členem Evropské unie, mezi jejíž závazky pro členské státy spadá v důsledku také přijetí společné měny. Vzhledem k našemu ekonomickému a politickému propojení s Evropou by představovalo přijetí eura jistý milník v oblasti naší integrace do tohoto celku, který pro fungování našeho státu hraje, dovolím si říci, zcela nenahraditelnou roli. V momentě, kdy naše země přistoupí ke společné měně, se výrazným způsobemlepší naše postavení z hlediska evropského a rovněž globálního pohledu. Stručně řečeno, pro naše obchodní partnery a investory z EU se staneme bezpečnější a čitelnější zemí, již jen kvůli zmizení jakýchkoliv kurzových rizik a měnové nestability.

Celá věc se ale nedotýká jen obchodu a investic, ale pro občany znamená tento krok také značné zjednodušení jakéhokoliv platebního styku s EU. Jako z praktického hlediska příjemný následek můžeme očekávat pohodlnější provádění platebních transakcí s EU, což by bylo bezesporu mile uvítáno na obou stranách (jak našich občanů, tak občanů EU). Za ještě důležitější ovšem považuji fakt, že přijetím eura již nebudeme v očích investorů a firem z celého světa jen pouhou malou zemí na mapě s pochybnou vlastní měnou, nýbrž se staneme z jejich pohledu částí silného hospodářského celku velké části Evropy.

Je zcela nepochybné, že tímto vzroste respekt k našemu českému hospodářství, státu jako celku nevyjímaje. Nehledě na to, že již samotná společná měna s Evropou, je jeden z posledních, naprosto nenahraditelných integračních kroků, které, pokud chceme v této době nejen hospodářské globalizace, ale také plné hospodářských výzev přicházejících ze všech stran, nadále prosperovat, jednou provést musíme. Skutečně si uvědomme, že pro otázku přijetí eura neznámá, jak nám s oblibou předkládá řada populistických politiků, zadlužení naší země, ohrožení naší národní suverenity, poškození vnitřního trhu a podobné, jednoznačně základním ekonomickým pravidlům odporující výroky.

V současné době nesmíme zapomínat na nezbytnost vstřícného přístupu ke globalizaci. Je mým plným přesvědčením, že etapa, již procházíme, si vyžaduje do jisté míry oslabení našeho vlastenectví kvůli našemu hospodářství a jiným základním aspektům naší země. Chtěl bych upozornit, že mou snahou není apelovat na neprodlené přijetí eura bez ohledu na možné následky, za zcela samozřejmě pokládám, že ze všeho nejdříve musí dojít k vyšší míře konvergence s EU, ovšem já tuto esej věnuji období relativně delšímu, neboť nyní je otázka kdy? ryze technickou záležitostí, již bude nejlepší svěřit do rukou odborníků z České národní banky, zcela zásadní je ale otázka, zda vůbec euro přijmout, čemuž věnuji tuto esej.